

legyőzni. Az ellenséget meggyőzni kell, Golgotára is felmenni képes szeretettel, s nem legyőzni.

A totalitárius pártállam korszakában az állami ellenőrzésből kibúvó kis közösségek szálkát jelentettek. Aki egy kicsit is ismeri a katolikus egyház állapotát, akár csak a magyarét, az nyomban érezheti, hogy ez a tanítás, ez a program az egyház számára sem domesztikálható egykönnyen.

A kisközösség-szervezést Debrecenben kezdte Bulányi, a háború végével, kezdetben a legmagasabb egyházi támogatással. Az ötvenes években ezért ő is leülte a magáét. A II. vatikáni zsinat modern szelei analitikus figyelmét a törőlmetszett jézusi tanításra fordították a fent említett kérdések miatt.

Zseniális, majd ezeroldalas evangélium kommentárjának írása közben újra kezdte összegyűjteni a kis közösségi egyházi hitoktatás elkötelezettség és missziós lendület egyik első magyar képviselőjeként azokat, akiket a történelem szétszórt mellőle. Az egyház és az állam, illetve a népköztársaság és a Vatikán közötti megállapodások alkuja nem tűrte e hajthatatlan szerzetes működését.

Csoportjait Lékai bíborosig a rendőrség, utána - egyáltalán nem "kis lépésekben" - az egyházi hatóságok próbálták berekeszteni. Miklós Imre, az ÁEH volt elnöke mindent elkövetett azért, hogy Bulányit Róma kihívja az országból. Minthogy ez nem sikerült, maradt a helybéli teológiai elitelés útja-módja, amely 1982 tavaszán meg is történt. Az ügyet Magyarországon befejezni nem lehetett, Róma az utóbbi években altatta el - talán véglegesen, talán azért is, mert belátta annak minden egyházi hivatal számára dehonosztáló politikai eredetét.

Bulányi nem szent. Olyan karakter, aki inkább török, de nem hajlik. Az egyházi köztudat semmit sem ismerhetett meg eddig írásaiból - bár hamisított formában még a BM is terjesztette őket a 82-es tárgyalások idején, a tribunai félrevezetése érdekében. A most megjelent két könyv valamelyest bepillantást enged gondolatvilágába, közösségeinek életébe és azokba a viszonyokba az egyházon belül, melyek miatt jogos aggodalom töltheti el a hívőket és a társadalom polgárait egyaránt.

Bulányi olyan ember, aki körül a fölkavart víz meg nem nyugszik. Lelkiismereti meggyőződéséért, a gyalogkatolikusok egyházi jogaiért kérlelhetetlenül szállt síkra. Hogy közben ő is ütött sebeket - igaz lehet. Ám ne feledjük Devecserit:

Ami a bikaviadalt illeti: én bikapáti vagyok. Teszem hozzá, talán az Isten is.

KŐSZEGINÉ RIHMER MELINDA LYUKAS HISZEKEGY...

Évtizedek óta imádkozom a Hiszekegyet, de csak most jöttem rá, hogy a lényeg hiányzik belőle. Mert mit is tudunk meg Jézusról?

... fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt, megfeszítették, meghalt és eltemették.

Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül;

fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbán;

onnan jön el ítélni élőket és holtakat.

Na mármost, ha ennyi lett volna az ő élete, akkor mit kezdenék én ezzel a Jézussal? Tartok tő le, hogy nem sokat. Csodás születése után ízibe szenvedése, majd ugyancsak csodás feltámadása, majd bíróként való megjelenése fért bele ebbe az imádságba. Nem érzem, hogy élete ismerete nélkül bármelyikhez is lenne közöm. A két csodás történéshez nyilván nem tudok hozzászólni. A szenvedését nem én okoztam, mert nem hiszek abban, hogy az én bűneimért (is) halt volna meg, mint ahogy azt sem gondolom, hogy a szerető Istent engesztelni kellett volna. A bíró Jézussal sem tudok sokat kezdeni: egyrészt azért, mert ha nem tudnám az életéből és tanításából, hogy hogyan kell élnem, akkor enyhén szólva is jogtalan bármilyen ítélet, másrészt az örök kárhozatra juttató bíró képe is nehezen cseng össze az evangéliumok Jézusával.

Ezért aztán a Rózsafüzér titkaihoz hasonlóan megalkottam a hiányzó részt magamnak. Ezekhez a mondatokhoz viszont életem minden percének van köze.

„Méhednek gyümölcse, Jézus”,

- aki mindenkit elfogadott és szeretett,

aki elítélte a bűnt, de magához ölelte a bűnöst,

aki még a gyilkosai számára is mentséget keresett, és megbocsátott,

aki az anyagiakat osztozásra használta, nem gyűjtögetésre,

aki megtalálta a megfelelő szót minden ember szívéhez, aki az igazságosságnál is fontosabbnak tartotta az irgalmat,

aki az Atyának öntötte ki a benne felgyülemletteket, és tőle nyert új erőt,

aki a testi-lelki szenvedéseket is méltósággal viselte,

aki mások érdekeit képes volt a sajátjaié elé helyezni,

aki szelíd, de határozott és következetes volt.

S aki hasonló életmódot vár tőlem is, olyan - lehetőleg egyre növekvő - mértékben, amilyenben képes vagyok rá.

forrás: Érted vagyok, 2019. február